

като подъ игото на тѣзи врѣмена, да са исказвали благородния Брутъ да би си поотворилъ очитѣ!.

Брутъ. Въ какви опасности искашъ да ма вѣрашъ, Кассие, като искашъ да дирижъ въ себе си това, което го нѣмамъ?

Кассий. Тогазъ, добрий Бруте, бжди готовъ да чуешъ; и понеже знаешъ, че неможешъ да видишъ себе си освѣтъ чрезъ отражението на друго нѣщо, азъ, твое огледало, смиренно ще ти открижъ това въ тебе, което ти още го незнаешъ. И не ма подозрявай, кроткий Бруте. Ако бихъ билъ простъ смѣшко, или ако омърсявахъ съ обикновени клетви любовта си къмъ сѣкой новъ приятель, който би ми подаль рѣка; ако ма знаешъ да подлизувамъ на хората, да ги пригръщамъ силно, а послѣ да ги направямъ на маскара; или ако ма знаешъ, че въ пируванията си са исказвамъ приятель на всички безразлично: тогазъ ма считай за опасенъ (*викъ и свирня*)

Брутъ. Що значи това викание? Страхувамъ са, народа избира Цезаря за царь.

Кассий. А, страхувашъ ли са отъ това? Тогазъ трѣбва да мислиж, че ти не би желалъ това да са сбъдне.

Брутъ. Не бихъ, Кассие; но пакъ обичамъ го. — Но защо ма държишъ тука толкозъ врѣме? Що е това, което искашъ да ми кажешъ? Ако е нѣщо за общо добро, постави честность въ едното си око и смъртъ въ другото, и азъ ще гледамъ и на едното и на другото безъ боязнь; защото, тако ми Бога, азъ обичамъ името на честностьта повече отъ колко се боя отъ смъртьта.

Кассий. Знамъ, че у тебе има тази добродѣтель, Бруте, както познавамъ и вънкашното ти лице. Добрѣ; честностьта е предмѣта на мойта приказка, и немогъ да кажѣмъ какво ти и другитѣ чловѣци мислите за този свѣтъ; но колкото за мене си, по добрѣ би било да не съмъ живъ, отъ колкото да живѣиж и да са намирамъ въ ужасъ отъ такова нѣщо, като мене си. И азъ са родихъ тѣй свободенъ, както и Цезарь: